

Sveicot ikvienu

PREZIDENTS DŽEIMSS E. FAUSTS

Augstākā Prezidija otrais padomnieks

Mana vēlēšanās šajā vēstījumā ir piedāvāt izaugsmes un laimes iespējas visiem Baznīcas locekļiem, vai tie būtu precējušies, vai neprecēti. Lai kontrolētu savu dzīvi un lai būtu veiksmīgi, neskatoties uz savu ģimenes stāvokli, es iesaku jums iepazīt savu Tēvu debesīs.

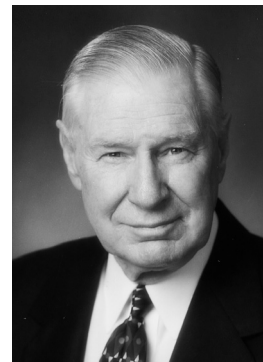
Visslabāk jūs to varat izdarīt ar lūgšanu, studēšanu un baušļu turēšanu. Vienmēr atcerieties, ka Viņš jūs mīl un sniegs jums vadību un atbalstu, ja jūs aicināsiet Viņu savā dzīvē. Iesaistiet Viņu, kad pieņemat lēmumus. Iesaistiet Viņu, kad pārskatāt savu cieņīgumu. Lūdziet Viņu, kad esat zaudējuši drosmi, jo es liecinu, ka Viņš dzird mūsu palīgā saucienus. Savā dziļajā pamācībā par lūgšanu pravietis Zēnos piebilda: „Un tu uzklausīji mani manu bēdu un manas sirsnības dēļ“ (Almas 33:11).

Mēs esam dziļi aizkustināti un pilni uzmanības, kad dzirdam daudzus neprecētos Baznīcas locekļus paužam līdzīgu viedokli. Dažiem vientulība un uzmundrinājuma trūkums ir viņu pastāvīgi sabiedrotie. Kāds labs cilvēks, kuram ir labs bīskaps, labs mājskolotājs, labs darbs un labi apstākļi, teica: „Man

nav nepieciešams strādāt vairāk, man tikai ir vajadzīgs kāds, ar kuru strādāt kopā.“ Tas kļūst par satraukuma iemeslu, kad mēs iedomājamies, ka vismaz viena trešdaļa pieaugušo Baznīcas locekļu ir neprecēti.

Nemazinot vientulības sāpju nozīmi, ko jūt daži neprecētie Baznīcas locekļi, prezidents Gordons B. Hinklijs piedāvāja pretlīdzekli vientulībai, sniedzot padomu: „Es ticu, ka daudziem no mums labākās zāles pret vientulību ir darbs un kalpošana citu labā. Es nenoniecīnu jūsu problēmas, bet es arī nevilcinu teikt, ka pastāv daudzi citi, kuru problēmas ir daudz nopietnākas par jūsu problēmām. Pielieciet pūles, lai kalpotu viņiem, palīdzētu viņiem un iedrošinātu viņus. Ir tik daudz zēnu un meiteņu, kuriem neveicas skolā, jo viņiem trūkst personiska uzmanība un uzmundrinājums. Ir tik daudz vecāku cilvēku, kas dzīvo ciešanās, vientulībā un bailēs, un kuriem parasta saruna atnestu nedaudz cerības un gaišuma.“¹

Lūdzu, atcerieties, ka mēs visi esam bijuši neprecēti, tagad esam neprecēti, vai kādu dienu atkal kļūsim neprecēti; būt neprecētam Baznīcā nav nekas neparasts. Laulība arī nes izaicinājumus un atbildību. Varbūt jūs esat dzirdējuši par jaunu līgavu, kura

teica: „Kad apprecēšos, tad būs pienākušas manu grūtību beigas.“ Viņas gudrā māte atbildēja: „Mana dārgā, beigas vai sākums?“

Mūsu panākumu izvērtēšana

Tas nepalīdz, ja kļūstam tik ļoti apsēsti ar vēlmi apprecēties, ka palaižam garām tās svētības un iespējas attīstīties, kuras varam iegūt, kamēr vēl esam neprecējušies. Es tāpat ticu, ka būtu noderīgi nospraust mērķus; bez mērķiem jūs nevarat izvērtēt savus panākumus. Bet nekļūstiet neapmierināti, ja panākumi nav acīmredzami. Dažas lietas nevar izmērīt. Ja jūs tiecaties pēc izcilības—ja jūs darāt visu, kas jūsu spēkos, no dienas dienā gudri izmantojot savu laiku un enerģiju, lai sasniegtu reālus mērķus—jūs gūsiet panākumus, vienalga, vai jūs esat precējies vai nē.

Runājot par neprecētajiem Baznīcas locekļiem, prezidents Harolds B. Lī (1899–1973) reiz teica: „Starp jums ir cēlākie Baznīcas locekļi—uzticīgi, drosmīgi, gatavi dzīvot pēc Tā Kunga baušļiem, lai palīdzētu uzcelt Debesu valstību uz zemes un lai kalpotu saviem līdzcilvēkiem.“² Pārāk bieži mēs esam nevērīgi un nejutīgi pret šo mūsu vidū esošo izraudzīto garu jūtām. Kāds, labu nodomu vadīts priesterības vadītājs, norūpējies par vienu no šīm izraudzītajām neprecētajām sievietēm, kuras sirds ilgojās pēc dzīvesbiedra un piepildītākas dzīves, jautāja: „Kāpēc jūs neprecaties?“ Viņa atbildēja jokojoši: „Brāli, es jau labprāt, bet tas nav tik vienkārši, kā noplūkt augli no koka.“

Lai arī daudzi neprecētie pieaugušie Baznīcas locekļi labi tiek galā ar savu dzīvi un tās problēmām, viņiem vēl joprojām ir nepieciešama uzmanība no Baznīcas un Baznīcas locekļu puses, lai vēlreiz apstiprinātu viņu nodarību un to, ka Dievs mīl katru no viņiem. Baznīcas uzmanība, kas ir pareiza un pienācīga, kas veltīta mājai un ģimenei, bieži vien ir iemesls tam, ka daži neprecētie Baznīcas locekļi, kuriem nav dzīvesbiedra vai bērnu, jūtas atstumti.

Kāda sieviete rakstīja: „Daudzi Baznīcas locekļi pret šķirtu sievieti attiecas kā pret lepras slimnieku. Vairākus gadus es dzīvoju kādā Soltleiksītijas PDS bīskapijā, kurā katru gadu Ziemassvētku laikā tika organizēts pasākums atraitnēm un atraitņiem. Es nekad netiku uzaicināta. Es vienmēr dzīvoju labu dzīvi un ticēju, ka Glābējs būtu uzaicinājis mani. Es esmu pazīstama ar cilvēkiem, kuri ir pieredzējuši gan nāvi, gan šķiršanos, un viņi saka, ka šķiršanās ir ļaunāka par nāvi.“

Vēl kāds raksta: „Ticiet man, mēs pilnīgi apzināmies, ka neesam tādi kā pārējie, kad Baznīca uzsver ģimeni un bērnus. Tas ir bijis ļoti patīkami, kad tiekam pieņemti kā parasti cilvēki.“ Nevienam nevajadzētu justies izolētam tikai tāpēc, ka viņš vai viņa nav precējies. Mēs gribam, lai visi justu, ka viņi pieder Baznīcai tādā nozīmē, kā Pāvils to ir teicis vēstulē efeziešiem: „Jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime“ (Efeziešiem 2:19). Mēs piederam ne tikai Tā Kunga Baznīcai, bet arī cits citam.

Jebkurai sabiedrībai, ieskaitot neprecētos pieaugušos Baznīcas locekļus, ir īpaša interese par tēviem, mātēm un ģimenēm. Pirms dažiem gadiem prezidents Boids K. Pekers, prezidenta vietas izpildītājs Divpadsmit apustuļu kvorumā, neprecētajiem Baznīcas locekļiem teica: „Mēs daudz runājam par ģimenēm. Dažreiz, jūtoties sarūgtināti, jūs gribēsiet teikt: Šis viss liek uzvaru uz ģimenēm, bet man nav ģimenes, un. . . . Apstājieties šeit! Nesakiet tālāk šo frāzi: Es vēlētos kaut viņi pārtrauktu runāt tik daudz par ģimeni. Lūdziet, lai mēs turpinām runāt par ģimeni, par tēviem, mātēm un bērniem, ģimenes mājvakariem, tempļa laulībām un laulāto attiecībām, kā arī par visu pārējo, jo tas viss būs jūsu. Ja mēs pārtrauksim par to runāt, tad jūs tāpat kā citi būsiet zaudētāji.“³ Es atkarēju šo apgalvojumu. Beigu beigās tas viss patiešām būs jūsu.

To cilvēku meklēšana, kuri ir trūkumā

Mēs visi atceramies līdzību par labo ganu, kurš pame-ta ganāmpulku un devās meklēt vienu avi, kas bija pazudusi (skat. Lūkas 15:3–6). Daži no mūsu Baznīcas locekļiem, kas ir neprecējušies, var pazust, ja vien mēs viņiem nepalīdzēsīm. Meklēt to, kuram ir nepieciešama mūsu palīdzība, nozīmē sniegties pēc tā dažādos veidos.

Ko mēs katrs individuāli varam izdarīt, lai palīdzētu neprecētajiem? Viens no veidiem ir censties būt atsaucīgākiem. Redzot kādu vientuļi sēžam Baznīcas sapulcē, mēs varam iet un apsēties viņam vai viņai blakus, vai uzaicināt viņu apsēties mums blakus. Mēs visi varam piedāvāt draudzību. Patiešām būtu labi, ja mēs atcerētos prezidenta Hinklija padomu attiecībā uz jaunpievērstajiem, un pielietotu to attiecībā uz tiem, kuri ir vieni: viņiem ir vajadzīgs draugs, aicinājums un Dieva labais vārds. Es domāju, ka mēs šim sarakstam varētu pievienot vēl vienu punktu—labs mājskolotājs. Čakls mājskolotājs mājskološanas vēstījumam pielāgos neprecētu Baznīcas locekļu

vajadzībām. Viņi arī var sniegt draudzību, uzmundrinājumu, atzinības sajūtu, un, īpaši neprecētajām māsām, iespēju saņemt priesterības svētības.

Ir viegli apzīmēt kādu kā neprecētu, un tad šajā cilvēkā vairs neredzēt neko citu kā tikai neprecētu personu. Neprecētie arī ir cilvēki un viņi vēlētos, lai pret viņiem tā arī izturas. Ne visi ir neprecēti pēc savas izvēles. „Būsim“, kā psalmists teica: „bāriņ[iem] tēvs“ un atcerieties „Dievs vada viņu mājās vientuļos“ (Psalmi 68:5–6). Mēs visi pieradām Dieva ģimenei un kādu dienu atgriezīsimies pie Viņa, mājokļos, kurus Viņš ir sagatavojis visiem Saviem bērniem.

Kā vadītāji var palīdzēt

Tē būs dažas vadlīnijas Baznīcas vadītājiem: „Bīskapijas prezidijs [vai draudzes prezidijs] neprecētiem Baznīcas locekļiem, kuriem mājās nav bērni un kuri nedzīvo kopā ar vecākiem, varētu organizēt vienu vai vairākas mājvaka-ru grupas.“⁴ Papildus, „neprecētajiem Baznīcas locekļiem vajadzētu piedāvāt staba un bīskapijas pasākumus, piemēram, vakarus ar garīgu saturu, dejas, kori, priesterības sagatavošanās seminārus, tempļa sagatavošanās seminārus, tempļa apmeklējumus, kultūras pasākumus un sporta pasākumus.“⁵

Baznīcas vadītājiem vajadzētu regulāri apsvērt neprecēto Baznīcas locekļu vajadzības vadības sapulcēs un iesaistīt viņus atbildīgos aicinājumos, uzdevumos un pasākumos. Kvoruma un Sieviešu Palīdzības biedrības vadītājiem vajadzētu būt jūtīgiem pret neprecēto Baznīcas locekļu vajadzībām, īpaši, kad mācību stundas ietver tādās tēmas kā laulība un bērni. Ir jāatceras par neprecētajiem Baznīcas locekļiem un jāsniedz tiem garīgais ēdiens.

Būt laimīgiem tagad

Būt neprecētam nenožīmē atlikt uz vēlāku to laiku, kad būt laimīgam. Kā prezidents Harolds B. Lī (1899–1973) reiz teica: „Laime nav atkarīga no tā, kas notiek ārpus jums, bet ir atkarīga no tā, kas notiek jūsos. Tā nosaka gars, ar kādu stājaties pretī dzīves problēmām.“⁶

Es jums atgādinu, ka daudzi, kas ir neprecēti, dod tik ļoti vajadzīgo spēku ģimenes locekļiem un citiem, sniedzot atbalstu, atzinību un mīlestību savām māsām un brāļiem, to dēļiem un meitām, kā arī citiem radniekiem. Tā neprecētie savā veidā var pildīt vecāku pienākumus. Šādi darot, viņiem var būt liela ietekme, jo bieži vien viņi

var pateikt to, ko vecāki nevar pateikt saviem bērniem.

Visbeidzot, mans padoms tiem, kas ir neprecējušies, ir bieži lūgt, jo mūsu Debesu Tēvs, kas jūs pazīst vislabāk, pazīst jūsu talantus un stiprās puses tikpat labi kā vājās puses. Viņš ir jūs sūtījis uz zemi šajā laikā, lai attīstītu un izkoptu šīs īpašības. Es jums apsolu, ka Viņš jums palīdzēs. Viņš zina par jūsu vajadzībām un galu galā apsolītās svētības attiecībā uz laulību tiks piepildītas.

ATSAUCES

1. “A Conversation with Single Adults,” *Liabona*, 1997. gada novembris, 20.
2. *Strengthening the Home* (brošūra, 1973), 8.
3. Melhisedeka priesterības MIA (kopējās attīstības apvienības) konference, 1973. gada jūnijs; citēts Džeimsa Fausta rakstā “Happiness Is Having a Father Who Cares,” *Ensign*, 1974. gada janvāris, 23.
4. *Church Handbook of Instructions, Book 1: Stake Presidencies and Bishoprics* (2006), 125–26.
5. *Church Handbook of Instructions, Book 1*, 126.
6. “A Sure Trumpet Sound: Quotations from President Lee,” *Ensign*, 1974. gada februāris, 78.

IEROSINĀJUMI MĀJSKOLOTĀJIEM

Pēc tam, kad lūgšanu pilni esat studējuši šo vēstījumu, dalieties tajā, izmantojot metodes, kas mudina piedalīties tos, kurus jūs mācāt. Tālāk sniegti dažī piemēri:

1. Apspriediet prezidenta Fausta pamācību, meklēt tos, kuriem ir vajadzīga palīdzība. Mudiniet ģimeni aprunāties ar neprecēto cilvēku, kas ir vai nav Baznīcas loceklis. Palūdziet ģimeni ieteikt citus veidus, kā viņi varētu palīdzēt šim cilvēkam justies vēl gaidītākam un vēl vērtīgākam. Mudiniet ģimenes locekļus veltīt laiku tam, lai iepazītu viņu labāk.

2. Uzsāciet mācības ar pārrunām vai spēli. Šīs nodarbes laikā palūdziet kādam ģimenes loceklim pamest telpu uz dažām minūtēm. Pasauciet ģimenes locekli atpakaļ, pirms izsūtāt nākamo ārā. Pēc tam, kad visi ir bijuši ārā no telpas, apspriediet to, kā viņi jutās, kad bija palikuši vieni. Paskaidrojiet, ka „mēs visi esam bijuši neprecēti, esam tagad neprecēti, vai kādu dienu atkal kļūsim neprecēti.“ Apspriediet, kā katrs no mums varētu padarīt mūsu dzīvi laimīgāku un jēgpilnu, neskatoties un mūsu apstākļiem.

3. Atnesiet lineālu vai mērlenti. Parādiet to, kad dalīsieties padomā no sadaļas „Mūsu panākumu izvērtēšana.“ Apspriediet to, kā mums vajadzētu izvērtēt savu dzīvi. Lieciniet, ka, tiecoties pēc izcilības, mēs varam gūt panākumus.